

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Škafja vsak četrtlet in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstirjaše 6 K. Kdor hoče sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Kato“ „Kakovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5, v spregledu naročnine, inserate in reklamacije, za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine prosje.

Sklep šolskega leta na kmetijski šoli v St. Jurju ob j. ž.

V soboto, dne 26. avgusta smo si ogledali zopet našo slovensko kmetijsko šolo. Slavili smo sklep šolskega leta. Nismo hoteli verjeti, da je mogoča taka sprememba, kakršna je tu okrog šole. Vzorno gospodarstvo, vzorni hlevi, polni lepe živine, na poljih in travnikih lepo zidane ceste, vrtovi spretno zasajeni, vsako zelišče, vsaka žitna vrsta ima svoj odmerjen prostor, pol- in visoko-debelnasta sadna drevesa na zemljišču, poleg tega drevesnica — vse kaže na početek umnega gospodarstva, katerega se morajo učiti gojenci. Namen šole se tudi v prvi vrsti izvršuje: namreč izobraziti kmečke sinove v prave sloveske kmetovalce. Ti se učijo o živinoreji, o mlekarstvu, gozdarstvu, kmetijskem gospodarstvu in knjigovodstvu.

Koncem drugega šolskega leta je prišlo mnogo starišev poslušati, koliko so se naučili sinovi v enem letu. Občudovali smo vsi njih znanje. Iz Gradca je bil kot zastopnik dežele grof Franc Attems, vlado je zastopal dr. Breschar, Kmetijsko družbo Fr. Thaler, izmed poslancev smo opazili dr. Verstovška, Piška in Novaka.

Po poročilu ravnateljstva je bilo izpraševanje učencev, ki so prav dobro rešili svoje naloge. Odgovarjali so točno in gladko v kratkih, jedrnatih odgovorih. Zlasti se lahko ponašata z vspehi živinozdravnik Uršič in pa inženir agr. Zidanšek. Edino motilo je celi izpit, ki se je sicer prav gladko vršil, da je bil primoran grof Attems opozoriti ravnatelja, da opozori učitelja Kvedra na boljši način izpraševanja.

Po izpitu je prav lepo v vznešenih besedah pohvalil grof Attems vspehe, ki so se dosegli v šoli, in je s tem sam kot Nemec pač najbolj zavrnil napade nemških učiteljev na šolo, ki so se drznili celo hujskati, da so slovenski fantje že posvinjili šolo.

Za njim je govoril poslanec dr. K. Verstovšek in vzpodbujal mladeniče, da se povrnejo z obilnim znanjem nazaj na domačo grudo in pomagajo starišem, povzdigniti kmetijstvo.

PODLISTEK.

Novi župan.

(Spisal J. Barlé).

Mekužje ni niti vas niti trg. Spoštovani Mekužjanje se sicer ponašajo in hočejo biti nekaj več kot navadni kmetje, pravi tržanje pa vendar-le niso. Sicer nekateri res dokazujejo, da je Mekužje trg in da je ona stara listina, pisana na oslovski koži za časa kralja Matjaža, v kateri je bilo Mekužje povzdignjeno v trg, zgorela pred 200 leti, ko je bil v Mekužju velik požar, vendar marsikdo tega ne veruje. Res je v Mekužju nekoliko lepih, enonadstropnih hiš, vendar še več jih je takih, katerim bi malo večji možak, če se dobro stegne, lahko dosegel do strehe, katera je s slamo pokrita. Spoštovane Mekužjanke ravno tako nosijo vodo na glavi, kot po drugih vaseh, a Mekužjanje pridno orjejo, kopajo, kose in mlatijo kot navadni kmetje.

To, da nekoliko Mekužjanov hodi tudi ob delavnih praznično oblečenih in da se na ženski glavi vidi gosposki klobuk in v rokah rdeči ali pa pisani solnčnik, to se najde dandanes, ko se je vse nekako pogospodilo, tudi v drugih večjih vaseh. Nekoliko jare gospode še ne napravi iz vasi trga, kot tudi ne prineseta ena ali dve lastovki pomladi. Nu, pa če baš mora biti, pa jim bodi, da se jim ne zamerim, govoril bodem o slavnem trgu Mekužje, o njega ponosnih tržanjih in zgovornih tržankah. Izvestno se jim s tem prikupim in ob prvi priliki prineso mi morda še pismo, v katerem bodem potrjen za častnega tržana glavaega trga Mekužje, a to ni kar si bodi, kaj bi tisto!

Slavni mekužki župan, gospod Peteršilj, je za zmiralj zatisnil svoje oči. Županil je, kar pomnim, in če se kdaj spravim, da napišem zgodovino Mekužja, tedaj bodem nazval dobo županovanja gospoda Peter-

Po sklepnem govoru g. ravnatelja so zapeli učenci cesarsko pesem. Nato smo se zadovoljni razšli in si še ogledali hleve in polja.

Obiskovalci kmetijske šole v tem šolskem letu so bili:

Anderlič Jože, Kačjidol pri Pristavi; Arnuš J., Šetarjeva pri Sv. Lenartu; Forte Janez, Trbovlje pri Zidanem mostu; Habjanič Leopold, Plešivica, Ivanjkovi pri Ormožu; Hauptman Filip, Sv. Križ nad Mariborom; Irman Lovro, Smartno ob Paki; Janžekovič Fr., Formin pri Sv. Marjeti, Ptuj; Kosirnik L., Studenice; Kunej Alojzij, Stolovnik pri Rajhenburgu; Menih Alojzij, Topolšica pri Šoštanju; Mirnik Alojzij, Babno pri Celju; Mravljak Anton, Sv. Anton na Pohorju; Nemec Tomaž, Slomi pri Ptuj; Olstrak Anton, Bišečki vrh pri Sv. Bolkanku; Pečolar Franc, Lehen pri Slov. Gradcu; Pučnik Anton, Grušove pri Prihovi; Rifin Ferdinand, Rečica pri Laškem; Robar Janez, Gabernik, p. Gornja Polskava; Sagaj M., Babinci, p. Ljutomer; Selinšek Janez, Janski vrh pri Ptujski gori; Sotošek Franc, Križe pri Kozjem; Šalobir Matija, Dobje pri Plapini; Stigelj Anton, Razbor, pošta Loka pri Zidanem mostu; Stiglic Ant., Rečica pri Gornjem Gradu.

Podpora za nakup živine.

Se večja suša kakor pri nas, vlada na Češkem in Moravskem. Tam že od meseca maja ni pravega dežja. Zato tudi nimajo sena in slame toliko kakor po nekoč pri nas na Spodnjem Štajerskem.

Ker se tuintam pri nas slama in seno prodajata in ker se je zvedelo tudi na Dunaj, sklenilo je poljedelsko ministrstvo nasvetovati, da si rajši isti Štajerci, ki mislijo seno prodajati, nakupijo živino iz Češke in Moravske, kjer je vsled pomankanja krme živina (goveda in svinje) zelo po ceni. V to svrhu je bilo dne 25. t. m. posvetovanje v štajerskem namestništvu, katerega se je udeležil tudi državni poslanec dr. Korošec.

Pri posvetovanju se je sklenilo: Kdor ima dovolj krme in hoče nakupiti živino, se mu bo posodila potrebna svota za nakup živine na 3%. Svota se mora plačati v treh letih nazaj. S tem denarjem kupljena živina mora biti vsaj pol leta v hlevu kupea.

silja zlato dobo v mekuški zgodovini. Predaleč bi zasel, da opišem vse njegove naprave in zasluge. Preje bi preštel vso mnogoštevilno žabjo družino v mekuški mlaki, kot pa število onih živinskih popotnic, katere je podpisala njegova spretna roka. Pokojni župan vpeljal je razsvetljavo po tržkih ulicah, ne sicer električno, vendar tudi ono nekoliko petrolejskih svetilnic je dobro razsvetljevalo malo nerodne in blatne ulice, katere je popreje ponoči pokrival tajinstven mrak, da je bilo tema kot v rogu. Sicer se je tudi sedaj vedno računalo na mesečino, pa če je nagajivi mesec včasih skril svoje zabuhlo lice za goste oblake, zato spoštovani prižigalec tržkih svetilnic, Matiček Koleselj, vendar ni prižgal svetilnic, saj je bila v pratki polna luna, a kdor je ne vidi, naj si jo pa misli.

Da dalje govorim o zaslugah gospoda Peteršilja, povem samo to, da je njegova smrt zavila celo Mekužje v globoko žalost. Kdo nam bo sedaj županil, povpraševali so se žalostno tržanje, takega, kot je bil gospod Peteršilj, ga ne bo več rodila mati. Županiti v Mekužju, to ni kar tako, kakor bi si kdo mislil!

Vendar usoda je poskrbela tudi za župana. Kmalu po županovi smrti so se začeli oglašati v Mekužju županski kandidatje, saj je bila to najvišja čast in služba v Mekužju, katero je marsikdo na skrivaj želel. Nu, med prvimi kandidati je bil umirovljeni stotnik, gospod Peter Puran. Zibelka mu je tekla baš v Mekužju, in ko se je že navžil vojaških lovorik, povrnil se je na starost zopet v svojo domačijo. Dela ni imel, izprehajal se je ves božji dan po mekuških ulicah, postavil tu pa tam, ko je umrl stari župan, mislil je, da ne bi bilo napačno, da bi se malo pozabaval z župansko službo in imel prvo besedo v Mekužju. No, tudi drugi so imeli skomine po županski službi; gospoda Pavla Kalina, najbogatejšega tržana, je tudi mikala županija, a imel je tudi nekako pravico do nje, ker je bil dolgo let prvi svetovalec. Njega bodo morali pač Mekužjanje izbrati, če bo de le

Izjave, da se hoče nakupiti živina, se sprejemajo do 15. septembra. Javlja se pri Zadržni zvezi v Mariboru, pri kmetijskih podružnicah in pri okrajnih zastopih. Pove se naj število živine, ki se hoče nakupiti, pasma, ki je za isti okraj določena in pa namen, v katerega se bo de živinče rabilo. Glede pasme se naznanja, da se dobi tudi pingavska in simendolska pasma za nakup. Sicer pa se priporoča, da se naročajo junčki in junci, da ne bo trpelo domače čistokrvno plemo. Glede junic in krav se bo zahtevalo, da se ne rabijo za plemo.

Katerim potom se bo izposojeval denar za nakup živine, se je določilo v seji dne 30. t. m., katere se je udeležil zopet g. dr. Korošec. Ker moramo te vrstice prej pisati, nego izvemo o izidu te seje, pričeli bomo sklepe na kratko med najnovejšimi novicami.

Politični ogled.

Dne 24. avgusta: Ob dalmatinski obali se vrše velike vaje avstrijske vojne mornarice. Vajam prisostvuje tudi prestolonaslednik Franc Ferdinand. — Pričela so se pogajanja za sklep trgovinske pogodbe med Turčijo in Bolgarijo. — Avstrijski minister za zunanje zadeve, grof Aehrenthal in italijanski minister San Giuliano, se bosta v kratkem sestala. — Za predsednika portugalske republike je bil izvoljen Manoel de Arriga, zmeren republikanec. Kandidat prostozidarjev, Mahado, je ostal v manjšini.

Dne 25. avgusta: Sv. Oče so že tako čvrsti, da so danes služili zopet sv. mašo; zdravijo se še nadalje z vodo iz Marijinih varov. — Listi poročajo, da pojde koroški deželni predsednik baron Hein jeseni v pokoj. — Ker odstopi avstrijski vojni minister, bo z njim vred baje odstopilo več drugih vojaških dostojanstvenikov.

Dne 26. avgusta: Po poročilu listov bo baje državni zbor sklican na 10. septembra. — Češki deželni zbor se septembra še ne bo sklical, ker se še ni doseglo sporazumljenje med Čehi in Nemci. — Vaje naše vojne mornarice so se končale. Prestolo-

on hotel, mislil si je gospod Kalin. V pritličju njegove lepe enonadstropne hiše je pa stanoval trgovec Lovro Kos. Tudi on je čutil v sebi dosti sposobnosti za župana, a pri tem je mislil tudi na svojo korist. Njegova prodajalnica bi si s tem pač mnogo pridobila, ker kje bi kupovali tržanje, če ne pri županu. Takemu gospodu se pač nobeden ne bi hotel zameriti in hodil bi vsak k njemu kupovat. Srečno Mekužje, katero ima toliko in pa takih mož na izbiri!

Cas pred volitvijo je vsak kandidat dobro porabil. Gospoda Puran in Kalin sta bila čudno prijazna s tržani, za vsakega sta imela prijazno besedo, kar preje baš ni bilo v navadi. O gospodu Kosu mi tega ni treba niti omenjati, on je imel kot trgovec vedno namazan jeziček. Gospoda Puran in Kalin sta pa tudi široko razvezala svoji mošnji in marsikaterikrat plačala tržanom pijačo, h kateri se je dobro prilagel masni golaš, ali pa prav ogrski paprikaš, katerega so umeli mati gostilničarka „Pri masnem prašičku“ tako izborno pripravljati. Gospodu Kosu tega ni trebalo, odprl je samo bolj na široko svoje računске knjige, in precej je bilo v Mekužju vse oduševljeno za njega. Vsakemu od teh gospodov se je tedaj smejala sladka nada, da se bo de nekega lepega večera vlegel kot mekužki župan. Vendar vsi trije obenem niso mogli županiti Mekužju, zato se je jako željno pričakoval dan volitve, ko se je morala odločiti usoda. In ta dan je naposled prišel in vzdignil celo Mekužje na volilne noge. Srečno Mekužje, če se trgajo taki možje za tvojo župansko čast.

Bilo je veselo tistega dne v Mekužju. Na občinski hiši je vihrala rdeča zastava, kakor na kakšni turški trdnjavi, in od vseh strani so prihajali volilci v praznični obleki. Gospodje kandidatje so se jako spretno ofrkavali med njimi, božili jih in jim obljubovali marsikaj, med tem tudi gosposko kosilo. Na mekužkem zvoniku je počasi odbilo 9. uro in volitve se je pričela. Boj je bil hud, ker je imel vsak kandidat lepo število svojih pristašev, tako, da se ni nič gotovega žnalo, kdo bo de županil. Mnogo zvedljivih

naslednik je pohvalil poveljnike in mornarje. — V Przemislu v Galiciji se je začel poljski katoliški shod.

Dne 27. avgusta: Ministrski predsednik Gauč bo sredi septembra obiskal Prago in cesarskega namestnika Thuna. — Ogrski Košut, sin znanega preukuhca, se je izrazil odposlanstvu socialnih demokratov, da je on proti splošni in enaki volilni pravici. — Med Nemčijo in francosko vlado radi Maroka napeto razmerje še ni ponehalo. Vsaka od obeh držav hoče priti do kolikor mogoče velikega dobička. Kakor pa se gotovo pričakuje, se bo rešilo razmerje mirnim potom.

Dne 28. avgusta: Cesar se letošnjih cesarskih vojaških vaj na Ogrskem v Karpatih ne bo udeležil, ker mu zdravniki odsvetujejo. Namesto cesarja se udeležijo teh vaj prestolonaslednik, ki dobi s tem večji vpliv na avstrijske vojaške zadeve. — Ogrski državni zbor bo baže razpuščen radi obstrukcije. Pri novih volitvah upa dobiti ministrski predsednik tako večino, ki bo sklenila nov poslovnik. — Na Reki se je začela velika delavska stavka. — Napeto razmerje med Nemčijo in Francosko se je nekoliko poleгло. Francoski ministrski predsednik se je izrekel za mir. — Nemška cesarska dvojica je odpotovala v Ste-tin.

Dne 29. avgusta: Cesar se bo dne 8. septembra vrnil iz letovišča Ischl v Schönbrunn. — Poljski katoliški shod se je slovesno zaključil. — Listi poročajo, da se namerava srbski kralj Peter odpovedati prestolu na ljubo svojemu sinu, ki bo baže poročil neko rusko princezino. — Angleški poslanik na Dunaju, Cartwright, se je nekaj vmešaval v irapcosko-nemški spor na korist Franciji. Nemci so vzro-jili in zahtevali od Anglije, da se Cartwright odpokliče z Dunaja. — Nevarno je obolel francoski mini-strski predsednik Combes.

Dne 30. avgusta: Kranjski deželni zbor bo baže sklican septembra na kratko zasedanje. — Cesar sprejme danes češkega namestnika Thuna v Ischlu, ki mu bo poročal o češko-nemški stvari.

Razne novice.

Duhovniške izpremembe. Za provizorja v St. Ožbaltu ob Dravi pride č. g. Vinko Lorencič od Sv. Ane na Krembergu. Prestavljeni so. č. g. g. Franc Letonja iz Skal k Sv. Ani na Krembergu, Anton Pučnik iz Celja v Šmarje pri Jelšah, Ivan Hribar iz Šmarja pri Jelšah na Sladko goro, Simon Šimonec iz Sladke gore v Podsedo, Franc Rampe iz Sv. Vida pri Grobelnem v Marenberg, Franc Škof iz Marenberga v Kamnico. Na novo nastavljen je č. g. novomašnik Vaelav Jastrobnik kot kaplan pri Sv. Vidu na Grobelnem. — Prestavljen je č. g. Franc Ostrž s Ptujke gore k Sv. Križu pri Ljutomeru. Na novo nastavljen je g. novomašnik Franc Kompišek kot kaplan v Škalab. Čast. gospod kaplan Pinter Jožef pride iz Mute za drugega kaplana v Celje. Čast. gospod novomašnik Golec gre za kaplana na Remšnik. Č. gospod kaplan Adolf Gril je prestavljen iz Remšnika na Muto. Č. g. F. Bervar je nastavljen kot kaplan na Ptujski gori.

* **Skofljski zbor** (sinoda) se vrši v Mariboru pod predsedstvom prevzvišenega g. knezoškofa dr. M. Napotnika od 28. avgusta do 1. septembra v cerkvi sv. Alojzija. Udeležuje se zbora 233 duhovnikov.

tržanov, še bolj pa tržank, je obsipalo občinsko hišo, ker so pričakovali konec volitve. Na, in sreča se je nasmejala gospodu Puranu, dobil je pet glasov večine. Gospod Kalin in Kos sta stala poparjena, ko se je oglasil gromoviti:

„Naj živi župan,
Naš gospod Puran!“

Gospod Puran si je vihal zadovoljno dolge brke in smehljaje pogledoval svoja protivnika, katera sta se jezno pobrala kmalu iz volišča. Potem je pa stopil k zeleni mizici in dejal blizo tako-le:

„Gospoda moja! Hvala vam, srečna hvala za odlikovanje, s katerim ste me danes počastili. Bodite uverjeni, da od srca rad sprejemam na svoja pleča težko breme, ki ste je mi danes naložili. Gospoda moja, sin sem slavnega trga Mekužje, in povem vam, da bodem z vsemi svojimi močmi deloval na prosep in razcvit njegov. Trudil se bodem, da postanem vreden naslednik pokojnega gospoda župana Peteršilja, slava njegovemu spominu, a prosim vas, da me tudi vi složno podpirate. Usojam se vas prositi, da greste z menoj „K mastnemu prašičku“, tamkaj vam bodem obširneje razložil svoj program. Slava slavnemu trgu Mekužje, živel Mekužjanje, živel vrli volilci!“

In zopet je zagrmelo po sobi:

„Naj živi župan,
Naš gospod Puran!“

In dolga vrsta volilcev in drugih vrednih tržanov pomikala se je slovesno proti gostilni „K mastnemu prašičku“. Novi župan korakal je pa ponosno pred njimi in zazdelo se mu je, kot da vodi svojo nekdanjo stotnijo v krvavi boj. Rudeča zastava je pa veselo plapolala raz streho občinske hiše, saj je dobilo zopet slavno Mekužje svojega župana — gospoda Purana. A gori na hribcu nad Mekužjem pokali so pa topiči, kot da je prišel v goste sam Mustafa paša, saj ni mala stvar, kadar volijo Mekužjanje župana.

Iz šole. Izpraznjena so sledeča učiteljska mesta: Na ljudski šoli v Sladki gori učiteljsko mesto III. krajevnega razreda; prošnje je vložiti do 5. septembra. — V Ivniku mesto definitivnega učitelja na 6. razredni deški šoli; prošnje do 8. septembra. — Na 3. razredni ljudski šoli pri Sv. Martinu na Pohorju je razpisano mesto učiteljice II. krajevnega razreda; prošnje do 16. septembra. — Na deški ljudski šoli v Studencih pri Mariboru sta razpisani mesti dveh definitivnih učiteljev; prošnje do 15. septembra. — Pri Sv. Petru v Radgoni je na 6. razredni mešani deški šoli razpisano mesto definitivnega učitelja II. krajevnega razreda.

Iz finančne službe. Finančno ministrstvo je imenovalo davčnega upravitelja Karola Exela v Mariboru, Ivana Klopčiča, J. Fettingerja v Lipnici, O. Czecha v Ernovžu in M. Lešnika v Mariboru davčnim nadupraviteljem za službeno področje finančnega deželnega ravnateljstva v Gradcu. — Fran Ravnikar, davčni upravitelj v Radovljici in Adolf Ruda v Ljubljani, sta imenovana davčnim nadupraviteljem za službeno področje finančne direkcije v Ljubljani.

* **Kardinal Missia.** Spomenik kardinalu Missii na Sv. Gori pri Gorici je že izgotovljen. Izdelal ga je goriški umetni klesar g. Bitežnik. Delo je krasno. Kamen tehta 3000 kg.

* **Nov srebrni denar** dobimo pri nas namesto dosejanih goldinarjev. Novi denar bo tudi srebrni po 2 K. Iz 1 kila srebra bodo skovali 110 2kronskih novcev. Vlada hoče s tem doseči, da se navadijo ljudje računati v kronah.

* **Tečaj** za vodje gledaliških iger priredi 14., 15. in 16. septembra S. K. S. Z. v Ljubljani. Priglasili se je treba do 4. septembra.

* **Pristaši!** Delajte na to, da je v vsaki hiši vsaj eden katoliško-naroden list. To je kapital, ki vam bo nesel veliko obresti. Katoliška misel, narodna zavednost in splošna izobrazba bo dobila globoke korenine povsod, kamor zahajajo naši listi. Posnemajmo v tem oziru nad vse marljive nasprotnike!

* **Resnica nad vse!** Naloga vsakega poštenega časnika je, da opozarja svoje čitatelje na nedostatke v javnem življenju. Tako smo tudi glede nepravilnih nastopov slovenskega tajnika Kmetijske družbe, g. Holca, in glede nekaterih njegovih nespametnih izrazov jasno povedali svoje mnenje. Sedaj hočejo liberalci natveziti svojim pristašem lažnjivo mnenje, da smo mi nasprotniki Kmetijske družbe, in so šli celo tako daleč, da se odpovedujejo lastni Kmetijski družbi za Spodnji Stajer. Mi pa pravimo, kar Kmetijska družba dobrega stori, bomo hvallili, kar slabega, bomo grajali; sicer pa želimo za Slovenski Stajer lastne Kmetijske družbe, ker bi potem naši kmetje imeli od te naprave še mnogo več koristi. Mi imamo povsod jaseh program, mi nismo nikjer izdajice svojega naroda. Pisali bomo resnico in pobijali tudi narodne hinavce in lažnjivce.

* **Čuvajte mladino!** Kakor je razvideti iz slovenskih liberalnih glasil, je postala liberalcem na Stajerskem narodnost deveta briga. Sebe in svoje ljudstvo ponujajo za hlapce Nemcem v deželi. Samosvojitve na političnem, šolskem in gospodarskem polju nočejo, ampak hočejo še dalje ponižno služiti svojemu narodnemu nasprotniku. Na Stajerskem se uresničuje rek: Kdor liberalce, ta narodni izdajalec! Za-

Preslabo je moje pero, da opišem slavo, katera se je razvila „Pri mastnem prašičku“. Spoštovana gospa gostilničarka je bila podobna ogromni žogi, ko je skakala med lačnimi in žejnimi gospodi volilci, pred katere je postavljala velikanske sklede golaža in ponosne šefane rujnega vinca. Ko sta se želodec in grlo za silo potolažila, razvezal pa se je jezik zgovornih volilcev in začeli so se prekrasni govori v slavo novemu županu. Cicero in Demosten naj bi se prišla očit semkaj učiti zgovornosti! Podal bi rad vse te govore v celoti, ali bojim se, da bi se spis preveč raztegnil, pa zato raje o tem molčim. Povem le toliko, da so bili govori izvrstni, ker kako bi mogli pač Mekužjanje govoriti, če ne izvrstno. Oglasili so se tudi godci, cvilile so gosli in ječal je mogočni bas, da nikoli tega. Da se je tudi pelo, to se že tako razume. Refren vsem pesmim je bil pač le oni:

„Takega ni pač, kot naš je župan,
Slavni mekužki stotnik Puran,“

katerega je znani mekužki kapelnik gospod Klenet za to priliko prav izvrstno zložil in po neki narodni pesmi uglasbil. A ko je razgrelo dobro vince vsem glavam, tedaj je pa gospod Klenet pristavil še sledeče vrstice:

„Ni ga, če tudi Kalin in pa Kos
Danes sta dolgi obesila nos.“

In vsi so se smejali in hvalili gospoda Kleneta, da ima dobro pevsko žilico.

Gostija je trajala do pozne noči. Vsem se je bilo težko raziti, a ko so se volilci naposled vendarle razšli, glasila se je še tu pa tam vesela pesem. Gospod Puran se je pa zadovoljno vlegel tiste noči v posteljo kot novi župan, da se drugega jutra zbudi na delo v prosep slavnega trga Mekužje. Županiti, to pač ni šala!

(Dalje prihi.)

to pa pazimo na mladino, da nam je ne okužijo liberalna društva in liberalni častniki.

* **Orel** vzdiguje ponosno svoja perota nad Slovenskim Stajerm. Odkar izdajejo liberalci svojo narodnost dan za dnevom, se vedno več slovenske mladine zbira pod čistim narodnim praporom našega čilega Orla. Dne 10. septembra se zberemo vsi Orli v Petrovčah, kjer bomo zajedno z Zvezo slovenskih mladeničev nanovo obljubili zvestobo svoji mili slovenski domovini. Kdor Slovenec, ta Orel. Kdor liberalce, ta izdajalec!

* **Žalostno.** Znano je, da deia nemška večina zdravemu razvoju šolskega vprašanja velike težave. Ljudstvo je vsled tega nezadovoljno, slovenski učitelji so klicali po pomoči in vse slovensko razumnstvo, najsi je bilo liberalno ali katoliško, je zahtevalo, da se glede šolstva kolikor mogoče odcepimo od Gradea. Tako je bilo, dokler še liberalci niso bili organizirani na Slovenskem Stajerm. Odkar pa se naši liberalci bojujejo pod nedolžno narodno zastavo generala Alojzija v Celju, je tudi v tem oziru drugače. „Slovenski Narod“, kjer sedaj tudi naša liberalna stranka oznanjuje svoj evangelij, ker so se ji doma listi posušili, prinaša zadnjo soboto (dne 26. t. m.) člančič: „Zakaj smo proti delitvi deželnega šolskega sveta na Stajerskem“, v katerem liberalna izdajica hvali naš nemški deželni šolski svet, da stori za slovensko (!!!) šolstvo več kakor slovenski kranjski šolski svet, in da se pri nastavljanju učiteljstva gleda v prvi vrsti na sposobnost in kvalifikacijo. Take reči smo dosedaj čitali samo v „Stajercu“. Kajpada nemški listi z velikanskim veseljem ponatiskujejo članek, češ, samo klerikalci so narodni nestrpneži in prenapeteži. Neverjetno se zdi človeku, da vladajo sedaj v našem liberalnem razumnstvu tako izdajalski nazori. A resnica je, četudi žalostna. Tem bolj pogumno mora sedaj katoliška kmečka stranka dvigniti svoj narodni prapor, ker ga liberalci omadežujejo in izdajajo.

* **Ljudsko štetje** v Avstriji — obsodili Angleži. Vsem Slovanom v Avstriji se je pri ljudskem štetju godila vnebovpijoča krivica. Vse pritožbe so brezuspešne, le v Trstu so jih dobili Lahi pod nos od svoje varuhinje vlade. Povsod drugod so Lahi in Nemci počeli, kar so hoteli. Še vedno preveč nas je za vlado, Lahe in Nemce. To počenjanje pri ljudskem štetju pa je tako grdo, da so se začeli tudi drugi evropski narodi zanimati za avstrijsko ljudsko štetje. Več vplivnih politikov drugih narodov je obsodilo načrt ljudskega štetja v Avstriji. Te temne razmere so se zdele preveč krivične celo za člana angleške zbornice, S. Bolanda, ki je dejal: „Ljudsko štetje v Avstriji je v narodnem oziru podobno ničli!“ Tu naj se primejo za nos Lahi in Nemci, ki so pod vladnim pokroviteljstvom delali nasilje Slovanom. Evropa jih obsoja!

* **Slovensčina** in vojaštvo. Kako malo upošteva jo slovenski jezik pri vojaki, kaže dejstvo, da v polkih, kjer služijo Slovenci, med 1945 častniki zna slovensko le 450 oficirjev. Slavni vojskovodja nadvojvoda Albreht pa je rekel, da so častniki, ki ne znajo jezika moštva, nerabni, in ovirajo vzgojo in pouk vojaka.

* **Znamenite besede.** Nobene stvari ni v sedanjih časih tako treba katoliškim strankam ko poguma. Dočim so liberalci in socialni demokratje drzni napadovci kršćanstva, opazamo med katoličani neopravičeno malodušnost ali pesimizem. V tem oziru je govoril dne 7. t. m. na 58. nemškem katoliškem shodu v Mogunciji škof Gross iz Litomerice na Češkem prav znamenite besede. „Boj proti cerkvi“, je dejal govornik, „je postal ves drugačen kakor je bil pred desetimi leti. Prejšnja leta so si stali nasprotniki kakor pajki sovražno nasproti; a sedaj stoje pod nekim nevidnim vodstvom, in pri vsakem napadu na cerkev začno streljati vsi hkratu kakor na komando pri manevrih. Najbolj značilno pa je, da puste katoličani, da se delajo izjemne postavbe za cerkev, kakršne ne veljajo niti za anarhiste in dinamitarde. To pride od tod, ker bere katoličan dan na dan liste, ki venomer trobijo, da je cerkev kriva, če se trgovina in industrija ne razvija, če ni v Franciji in Španiji dovolj premoga in če ne rastejo na severu dateljini in fige. Ljudje postanejo vsled takega berila popolnoma zmešani in sami ne vedo, pri čem da so. Treba je ljudstvu pojasniti, da v veri ni nobenega pogrška in nobene krivde! Treba nam je veliko več versko-obrambene časopisja! Ne smemo igrati vloge mučenika, ker s tem popolnoma ničesar ne dosežemo; kdor vidi vse črno, je sovražnik vsakega dela. Nikar ne lezimo v postelj in ne potegnimo odeje čez ušesa ter ne čakajmo, dokler ne pride smrt! Bog pomaga po tem življenju dobrim, v tem življenju pa pametnim!“ — To so prav resnične besede, ki ne veljajo toliko za katoličane v Nemčiji, kakor za katoličane v Avstriji. Premišljajmo jih in ravnajmo se po njih! Ako bodemo še nadalje spali, bodo hodili sovražniki po naših truplih.

* **Uvoz** srbskega svinjskega mesa v Avstrijo se ne zviša. Avstrijska vlada je namreč pripravljena, da v ožigled velike mesne draginje dovoli višji uvoz srbskega svinjskega mesa, toda pod pogojem, da Srbija temu nasproti dovoli večje ugodnosti za avstrijski industrijski uvoz. Srbija pa je to odklonila.

Romarskega vlaka k Mariji Pomagaj na Brezje letos ne bode. Kakor nam poroča južna železnica,

Mladeniči, dne 10. sept. vsi v Petrovce!